

**BOGOMOWCA** (1) *sb m*

*N pl* bogom(o)wce.

*Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w.*

*Człowiek mówiący o Bogu, poświęcający się nauce o Bogu i wierze, teolog [kalka gr. θεόλογος]: o czym [o żywiołach] mądrzy Bogomowce dowodnie pisał SienLek 28.*

ZZie